

Provideas inter cetera, ut fratres Dulmen. Monasterii, cum auctoritate & affectu Episcopi sui ingrediantur negotium: ne si frates sancti Albani oblincent, Episcopus idem Abbatem Monasterii se proponens, item loquitur valeat sufficere.

PITH. ²⁰ **Clemens III.** Abbati de Eusefian. five Evesham. Camden. pag. 326.

Dulmen. Monasterii, &c. Matth. Paris pag. 966. & 988.

Clemens III.

X. CELESTINUS III^a ²². [c. an. 1192. Roma in Hungarian.]

Clericus depositus incorrigibili excommunicandus est, & successivo anathematizandus. & si sic non resipuerit, per iudicem scilicetum comprimendus est. Hoc dicit Abbas Siculus.

b Eff autem pars cap. cum non ab homine, infra de sentent. excommunicatio, cap. 3. eod. tit. in 11. Compil. Vide Covaruviam in c. alma matri, par. 1. rect. l. §. 8. na. & Bernard. Dias de Luce in pract. criminis. c. 31. & seq. aliquo. d' veniens hac omnia cont. & quod ei deputetur pena exili.

I Ita in omnibus manuscr. al. feriatur. al. infligatur.

XI. IDEM Vvinton. ²⁶ Episc. & Abb. S. Albani. [c. an. 1192. Roma in Angliam.]

Per rescriptum imperatur contra violentum convenit, qui scienter faciebat in vitiis. Hoc dictum secundum communem modum, qui mihi placet. Panorm.

Cap. 4. eod. tit. in 11. Compil. unde sumenda inferi- pto.

XII. INNOCENTIUS III. S. Sergii & S. Gregorii Abbatibus ²⁸. [c. an. 1200. Roma in Angliam.]

Solus Papa cognoscit de dubiis prioriclegiorum Apostolicae & non inferior.

Cap. 2. eod. tit. in 11. Compil.

XIII. IDEM Praelatis ^k per Franciam constitutis. [c. an. 1200. Roma in Gallicanam.]

Judex Ecclesiasticus potest per viam denunciations Evangelicae, seu judiciali, procedere contra quemlibet peccatorum etiam Latum: maxime ratione perjurii, vel patrum.

1 Cap. 3. eod. tit. in 11. Compil. Vide Ja. Lup. tra. de confus. princi. mem. 1. Matth. 18.

k Archiepi- scopis & Epi- scopis.

Navit ille ¹³⁰, qui nihil ignorat. [Et infra a.] Non potest aliquis, quod jurisdictionem illustris Regis Francorum perturbet, aut mingere intendamus, cum ipse jurisdictionem nostram nec velit, nec debeat impedire. Sed cum Dominus dicat in Evangelio: Si peccaverit in te frater tuus, vade, & corripi eum inter te & ipsum locum: si te audierit, lacrums eris fratrem tuum: si te non audierit, adhuc tecum unum vel duos, ut in ore duorum vel trium testium sit omne verbum: quod si non audierit, dic Ecclesie: si autem Ecclesiam non audierit, si tibi sicut Ethnicus & Publicanus. Et Rex Anglia fit paratus sufficiens ostendere, quod Rex Francorum peccat in ipsum, & ipse circa eum in correptione processit secundum regulam Evangelicam; & tandem quia nullo modo profecit, dixit Ecclesia: quomodo nos qui fumus ad regnum universalis Ecclesiae superna dispositione vocati, man-

datum Divinum possumus non exaudire, ut non procedamus secundum formam ipsius? nisi forsitan ipse coram nobis, vel Legato nostro sufficientem in contrarium rationem offendat. Non enim intendimus judicare de feudo, cuius ad ipsum spectat judicium, nisi forte iuri communis per speciale privilegium, vel contrariam confuetudinem aliquid sit detractum: fed decernere de peccato, cuius ad nos pertinet sine dubitatione censura, quam in quilibet exercere possumus & debemus. Non igitur injuriosum fibi debet Regia dignitas reputare, si super hoc Apostolico iudicio se commitat, cum in Valentianus inclitus Imperator suffraganeis Mediolanen, Ecclesiae dixisse legatum: talen in Pontificis Seclae constitutum procurari, cui & nos, qui gubernamus Imperium, sincerè nostra capita submittamus, & ejus monita (cum tamquam homines deliquerimus) fulciamus necessario velut medicamenta curantur. Nec sic illud humillimum omittamus, quod Theodosius statuit Imperator ⁹; & Carolus innovavit, de causa genere Rex ipse noscitur ³¹; descendisse. Quicunque videlicet item habens, five petitor fuerit, five reus, five in initio litis, vel cursus temporum curriculis, five cum negotio peroratur, five cum causam coepit promi fentia, si judicium elegit Sacra-facta Sedis Antifitiss, illico sine aliqua dubitatione (etiam si pars alia refragetur) ad Episcoporum iudicium cum fermento litigantium dirigatur. Cum enim non humanæ constitutioni, sed divina potius innatim, quia portans nostra non est ex homine, sed ex Deo, nullus qui sit famem, ignorat quin ad officium nostrum spectet de quoque mortali peccato corrumpere ^p quemlibet Christianum: & si correctionem contempletur, per diffinitionem Ecclesiasticam coercere. Sed forsan dicetur quod alter cum Regibus, & alter cum aliis est agendum. Ceterum scriptum novum in legi divina ⁴: Ita magnum iudicabis ut parvum, ne erit Rex accepito personam ⁴¹. [Et infra a.] Licit autem hoc modo procedere valdeam super quilibet criminali peccato, ut peccatorum revocemus a viio ad virtutem, ab errore ad veritatem, precipue cum contra pacem peccatur, qua est vinculum charitatis: poltemo cum inter Reges ipsos reformata fuerit pacis foedera, & utrinque praetatio proprio iuramento firmata: que tamen usque ad tempus prætaxatum servata non fuerit ³²: nunquid non poterimus de iuramenti religione cognoscere, quod ad iudicium Ecclesie non est dubium pertinere, ut rupta pacis foedera reformentur? Ne ergo tantam discordiam videamus sub diffinitione fore, prædicto Legato dedimus in praepostis, ut (nisi Rex ipse vel solidam pacem cum prædicto Rege reformet, vel falso humilietur patiatur, ut idem Abbas ³³ & Archiepiscopus Bituricensis de pleno cognoscant, utrum justa fuerit querimonia, quam contra eum proponit coram Ecclesia Rex Anglorum, vel ejus exceptio sit legitima, quam contra eum per duas nobis literas duxit exprimendam) juxta formam libri data am a nobis procedere non omitiat.

¶ PITH. ²⁶ **I**dem Vvinton. ²⁷ Celestinus III. Vvinton. ²⁸ Violenter. ²⁹ Jure Pontificis unde vi interdictum in rem est & sequitur quamcumque possellem, ut actio quod metus causa iuri civili ^{1. 9. §. ut.} quod vi metuere causâ est in personam. cap. sapè contingit. de restit. spoliator.

XII. INNOCENTIUS III. S. Sergii & S. Gregorii Abbatibus ²⁸. [c. an. 1200. Roma in Angliam.]

Solus Papa cognoscit de dubiis prioriclegiorum Apostolicae & non inferior.

Cap. 2. eod. tit. in 11. Compil.

XIII. IDEM Praelatis ^k per Franciam constitutis. [c. an. 1200. Roma in Gallicanam.]

Judex Ecclesiasticus potest per viam denunciations Evangelicae, seu judiciali, procedere contra quemlibet peccatorum etiam Latum: maxime ratione perjurii, vel patrum.

1 Cap. 3. eod. tit. in 11. Compil.

XIV. IDEM Magistro & fratribus militia Tempi in Italia constitutis. [c. an. 1200. Roma.]

Præceptores Tempi pro dominib[us] suis agere & defendere posse, nec obstat eis religio, vel quod ignorat eis eorum origine.

Cum deputati: Et infra. Accepimus, quod quidam, tam

secularies, quam Ecclesiastici judices, illos, quos habent in

domibus vestris Præceptores ³⁷ in caufis ad profequant

super litigios negotis curam gerere, qui pacifici decreverunt studiis intrahere, illud allegantes in repulione col-

rum quod eorum ipsi generatio non est nota: qui unde-

cumque venerint gratia divina vocati, dum laudabiliter

exequant officium sui Ordinis, ex superabundanti requi-

ritus sua notio nationis. Ne quis igitur in profectione

caufarum Præceptores eisdem ab agendo vel respondendo

occasione hujusmodi repellat, auctoritate & præsentium in-

himis.

¶ PITH. ³⁷ **Præceptores.** Gallicæ Commandeuris du Temple.

XVII. IDEM Vercelleni. Episcopo, & Abati de Tolero ³⁸. [c. an. 1200. Roma in Pedemontian.]

Prælati debent Laicis de Clericis appellatione frufractoria non obstante, iustitiam facere: ad feculare tamen forum

Clerici à Laicis trahi non debent, etiam data iſſorum

Prælatorum negligientia.

Qualiter & quando: Et infra. Præcipiat ex parte nostra

Prælati, ut Laicis de Clericis conquerentibus plenam

faciunt iustitiam exhiberi. Non obstantibus appellationibus frufractoriis, quas in eorum gravamine Clerici frequen-

ter opponunt. Né pro defectu iustitiae Clerici trahantur

a Laicis ad iudicium seculare: quod omnino fieri prohibe-

mus.

¶ PITH. ³⁸ **De Toledo.** V. C. 2. Tilleto, fortis Thilleto,

Ordnis Cisterciensis, Aquensis in Lombardia Diocesis.

XVIII. IDEM ³⁹. [c. an. 1200. Roma in Galliam.]

Judex babens ut privatus peni consimile causam, quam ha-

bet ut Judex, à iudicando renoverat. Hoc dicit.

CAUFAM ^g, que inter Abbatem & Conventum Vvinton. ⁴⁰ & Archidiaconum Carnotum, super quibusdam

Compil. Pars II.

31 **Noſcitur.** Dicitur. caus. 11. queſt. 1. c. quicun- que &c. volumus.

32 **Servata non fuerint.** Matth. Paris pag. 375.

33 **Idem Abbas.** Legatus à Lacere, cap. 2. de probat. in 3. Collect. & cap. 8. inf. cod. tit. Ideo hic Archiepisco- po præponitur.

XIV. IDEM Episcopo Helienſi. [c. an. 1200. Roma in Angliam.]

Principalis persona per se non per Advocatum debet fa- dium proponere in iudicio, nisi sit indiscrēta.

Pastoralis ³⁴: Et infra. Statuum præterea, ut principales perfone non per Advocatos, sed per seipſas fa- cutes proponant. Nisi forte sint adeo indiscrēta, ut earum defectus de iudicis licentia per alios suppetatur.

¶ PITH. ³⁴ **Pastoralis, &c.** Vide cap. 28. sup. de offic. & potest. Jud. deleg. cap. 4. de except. cap. 3. ejus. tit. in 3. collecti.

XV. IDEM nobilis viro Matthæo de Rovaria. ³⁵ Roma in Gallicanam.]

Si alio & intentio fuius inepit, vel folio intentio, debet retra- ab eo ab ista in instantia iudicis iuram tamen adhuc au- dietur, si apte egerit. Hoc dicit quoad intellectum.

Examinata ^a causâ ³⁵, quæ vertitur inter te & Milites patrōnitis ejusdem Ecclesie contra prefatos Milites inten- cionibus, incongruentem cognovimus & ineptum ^b. Quia cum testes induceris ad probandum quod quando præfatus A. vice dominius Ecclesiam eam tamquam feueritatem declaravit, quod tu jus patronatus ipsius Ecclesie possideas: profecto nec rei vindicatione intentate, nec ipsius retitu- tione poterat postulare. Unde intentionem tuam in hac parte pronunciavimus non tenere, absolventes cōfitemētū Milites ab eadem. Ia tamen quid ob congruentia & aptam intentatione volueris actionem ^c, respondere tibi nihilominus teneantur.

[a] Super Ecclesia S. Angelii de Casa parata, adīs conse- fōnib[us] & atēfōnib[us] intelēctis, iugis infirmitatiis, & allegationib[us] indagatis, perpetuū evitent, arbitriū quod contra te Vincenzio Sabin. diebūtūr. In p[ro]posito, & i[n]tentione fe[ctu]re, contra te i[n]firmitate, & compromissu[m] iſſe declarat. Veram non obstante con- firmatio[n]e fe[ctu]re, me. c. p. p. n. qui confirmaret illud, sicut provide latum fuerat, & ab utrue parte receptum, de- crevimus ipsam iuritiam & inane.]

¶ PITH. ³⁵ Examinata causa, &c.] Vide cap. 7. inf. de conformat. util. vel inut.

¶ Cap. 3. in 111. Compil. tit. de confirm. utili vel inut.

a Campanie: [Et infra a.] Actionem, quam super iure

patronitatis ejusdem Ecclesie contra prefatos Milites inten-

cionibus, incongruentem cognovimus & ineptum ^b.

Quia cum super factio[n]e electionis tuae, H. Archidiac.

cum super factio[n]e electionis tuae, ad quod non obstante con-

firmatio[n]e fe[ctu]re, se id offerant probatur, prefati

Judices interlocuti fuerunt, quod de his & principali negotio

timebant, nolentes, quād non Judges, sed inquisitores existent, super dictis exceptionib[us] & principali pariter se inquirere, & procedentes entant ad receptionem tertiū

lītūdūm super eodem negotio contulēt. Quare pre-

fatus electus nostram audiencentiam appellavit: [Et infra a.]

Quia vero non in modum inquisitionis fed commissionis nego-

tiūm exit delegat, mandamus, quatenus si ex dictis

gravamina vel aliquo ipso appellatum confiterit, re-

vocato in irritum quicquid post appellacionem hujusmodi

inveniatur attentatum, in causa ipsa, iuxta priorum con-

tinentiam literarum, ratione prævia procedatis.

[b] Et testes quos nominari contigeret iuxta consuetudinē

Ecclesie formam, ad testimonia compellendo, & preſi- gnatū partibus terminū competenti, quo per se vel per

procūtratores idoneos noſtro ſe[ctu]re, & coniectū preſentarent, ju-

ſitū ſententia receptura.

Partibus ergo citatis non fuit

procedens in aliquo prima die, & cunctae deinceps de parte ad-